Iste legēde que hic sequuntur non habentur in hystoria lombardica: sed additē sunt ex alijs legendis a libris videlicet.

de sancta Barbara virgine.
de Concepcione virginis gloriose
de sancto Judoco.:
de sancto Pontiano.
de sancta Prisca.
de scā Brigida.
de sancta Dorothea.
de sancta appollonia.
de sancta Ghertrude.
de sancto Quirino martire.
de sancto seruatio.
de sancto Erasmo.:
de decē milibus martirum.
de scō Kyliano cū socijs suis.:
de scis Felice a Nabore.
de sancto Materno episcopo.:
de sancto Johanne Crisostomo
de duobus Ewaldis.
de sancto Gereone cū socijs suis
de sanctis Crispino a Crispiano
de sancto Seuerino episcopo.
de sancto Vllibrordo.
de sancto Cunierto.:
de sancto Gregorio spoletano.:
de sancto Maximino episcopo.
de sancto Thoma de aquino.

De sancta Barbara virgine.

Temporib9 impatoris maximiani erat quidam vir dyoscor9 nomine. diues valde: sed pagan9. Hic habuit filiam vnicam nomine Barbarā Fecit autem turrim sublimem: ibiq; reclusit eam vt non videretur ab hominib9: ꝓter eminentēz eius pulchritudinem Locuti sunt igitur ei quidam de primatibus vt virū accipet. Qui ascendens ad eā dixit. Filia: quidam de potentib9 moniuerūt me vt accipiant te in cōiugium. Quid ad hoc rndes. Que cū indignacōe rndit. Ne cogas me hoc agere pater. Qui sic ab ea aspernatus descendit a operam studiose impendit in ostruendo quodā lauatorio sup fontez in q̄ Barbara vgo baptizata fuerat occulte Instituerat em multitudinē artificum a quo deberet fieri ordinauerat Profectusq; in regionē longinquā: fecit ibi tempus nō modicum Descendens vero Barbara de turri adviendū opus artificū vt vidit duas fenestras solūmodo factas. dixit artificibus. Quare duas fenestras solūmodo instituistis. Dicunt ei Pater tuus sic nobis mandauit. dixit eis Facite in fenestrā tertiam. Qui dixerūt. Timemus dna ne indignetur pater tuus aduersū nos. Barbara rndit Qd dico vobis facite: ego de hoc acquiescere eum faciam Ipsi vero acquieuerunt vt terciā fenestrā facerēt. Perābulans vo Babara natatoria. instituit i marmoibus

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

digito suo sancte crucis signũ per
durans vsq; in hodiernum diem
ad ꝓuꝫctionem intuentium. In
gressa vero ad abside in qua gra
diebat a qua orauit vt aqua il
la sanctificaretur. Dem ascendens tur
rim vidit simulachra q̃ colebat
pater eius: a afflata spiritu sanc
to spuit in faciem eorꝫ dicens. Si
miles vri fiat q̃ faciet vos a oes
qui ꝓfidunt in vobis. Et ascendens
in turrim erat ibidem deplcans do
minũ. Similto aut ope reuersus est
pater eius a ꝓtemplas tres fenestras
dixit artificibus. Quare tres fenes
tras instituistis. Dicunt ei Filia tu
a sic nobis p̃cepit. Ipse vero ꝓuo
cans filiam suam dicit ei Filia tu
ipasti tres fenestras instituis. Ip
sa respondit. Scia. Ecce ego bñ feci
Nã tres fenestre illuminant omes
hominẽ: due vero obnubilant. Et
assumens eas pater eius descendit in
natatoria a dixit ei Quo tres illu
minat a pl⁹ duab⁹. Beata bar
bara singulas fenestres designas
dixit Hec patrem hec filiũ: hec i
nuit spm sanctũ. Tunc pater eius furo
re repletus euaginato gladio co
natus est eam tuisuerberare. Orauit
vero beata barbara a scissa est
vna petra q̃ suscepit eam intra se
a cecit sup monte. Erant autem duo
pastores: oues i monte pascentes
qui a viderunt eam cum lapide
transferri. Accedens vero pater
eius interrogauit eos de filia. Te
vnus q̃dem studuit eas celando sal
uare: alter vero digito monstrauit
eam. Tunc maledixit ei barbara a
stati facte sunt oues eius locuste
que a sic permanent i eius sepulchro
vsq; i hodiernũ die. At vero pater
eius repiens eam flagellauit a tenens
comam capitis eius abstraxit eam a
monte a reclusit eam i cella quam mui
ens dauit a cathenis ostituit custo
des a abiens nunciauit p̃fidi. Qui
venens sedebat p tribunalia sibi a
pre p̃uitate puelle: admiras pul
chitudinem dixit Quid vis. Aut pri
ter sacrificando dis. a aerimis tormen
tis tradi. Que audit. Ego hẽo sac
ficare dño meo ihũ xpo qui fecit
celũ a terram a oia q̃ in eis sunt demo
nib⁹ tuis dicit ꝓpheta. Os hnt a
non loquent oculos hnt a non vide
bunt. Aures habent a non audient
nares hnt a non odorabunt Pedes
hnt a non ambulabunt nec dama
bunt i gutture suo. Similes illis fiat
q̃ faciunt ea: a omes q̃ ꝓfidunt in eis
Tunc pses furore replet⁹ iussit eam
expoliari a eius carnes neruis tau
rinis discerpi a cilicinis texturis
detricare. Que plage tam grauiter
illate sunt ei vt omne corpus eius cruen
tarent sanguine. Et iussit vt reducere
tur i carcere donec tractaret q̃ pena
ꝓsumeret. Media aut nocte circũ
fulsit eam lux de celo i q̃ apparuit ei
dns dicens Confide a ꝓfortare barba
ra. qe copiosum gaudium de te fit i ce
lo a in terra. Non timeas minas ti
rani. Ego ei sum tecum a eruam te ab oi
b⁹ plagis q̃ inferunt t Tunc stati o
nes plagen ꝓuecunt. Mane aut
fco p̃fidi p̃uitat Qui videns qd illata
tormenta n nocerent dixit ei. Ecce
quomodo ꝓficiati sunt tibi dii a

diligunt te Barbara. qꝰ plagas
tuas sanantes obduxerunt. Que
respondens dixit Similes tui sunt
dij: surdi a ceci a fine intellectu a
immobiles. quo poterãt plagas
meas curare: qui remedium sibijp
sis non possunt prestare. Ille ãt
qui me curauit est Iesus xpus fi
lius dei viui. quem tu nonvides. eo
q cor tuũ a dyabolo induratum ẽ
Tũc irat⁹ preses a fremens vt leo
iussit discerpi latera eius a lampa
des ardentes applicari. versisq pe
dibus suspẽdi a malleo caput ei⁹
tundi vsq dum per eius nares sãg
uis distillaret in terrã Ipsa vero i
uita in celũ dixit Tu nosti cordis
mei cogitor christe. qm̃ ꝓter te
ego has plagas fuist meo. ido nõ
derelinquas me Tũc iussit preses
gladio abscidi mamillas eius.
Quibus abscisis aspiciẽs in celum
beata virgo dixit. Ne pritias me
domine a facie tua a spiritum san
ctum tuum ne auferas a me Dem
de iussit eam nudã circuire ciuita
tem a plagas inferendo flagellat
Que intuens in celum dixit Domi
ne deus qui operis celũ nubibus.
ꝓtector meus esto a adiutor tege
nuditatem corporis mei A viris i
pijs a lasciuis nonvideat. Tunc
misit dñs angelus suum: qui eam
operuit stola candida Igitur du
cta a militibus in quoddam pre
dium: preses precepit eã gladio
plecti. Quam pater a preside susci
piens pduxit vsq ad montem Et
dum beata Barbara gaudens sup
victoria ducerete. orabat dñm di
cens Domine Iesu christe qui cẽ
los extendisti a terram fundasti
qui mari terminum posuisti. qui
precepisti ỹbriferas nubes distil
lari super bonos a malos. qui sup
mare ambulasti a tumentem ven
tum sedasti. Omnia enim tibi obe
diunt. presta mihi famule tue pe
ticionem hanc a gratiam vt si q̃s
memorauerit nomen tuũ faciens
memoriam mei i die martirij mei
Domine ne memineis iniquitatũ
eius Tu enim nosti domine qꝰ ea
ro sumus Tũc facta est vox domi
ni ad eam dicens Veni pulcherri
ma mea ac letissima: requiescẽ i cu
bili patris tui qui est i celis. Hec
autem que postulasti. data sunt
tibi a me Et hijs dictis venit ad lo
cum martirij a prẽ suo decollata
est cũ sancta Juliana que in eodẽ
loco per eundem dyoscorum eodem
tempore pro eiusdem fidei confes
sione a eodem genere martirij est
consummata. Quarum corpora va
lentinus vir venerabilis petijt a
habita ea reposuit in loco solis in
habitaculum modicum in quo a
sanationes plurime celebrantur.
Descendente vero patre a mõte ig
nis descẽdit de celo a cõbussit eum
ita vt nec puluis eius inueniretur
Passa est autem imperante maxi
miano sub preside marciano sed o
nonas decembris.

¶ De Conceptione beati marie virginis

Hælmus cantuariens
archiepiscopus a pa
stor angloꝝ Coepis
suis Salutẽ a ꝓpetuam